

Warszawa, ¹⁵ czerwca 2018 r.

Dyrektor Generalny

BA-F-II-370-39/18/6
UNP: 180618-00799

Pani
Zofia Rybińska
Prezes
Polskiego Towarzystwa Tłumaczy
Przysięgłych i Specjalistycznych

Szanowna Pani Prezes,

W odpowiedzi na pismo Pani Prezes Towarzystwa Tłumaczy Przysięgłych i Specjalistycznych nr RN. Pre. 14/18 z dnia 24 kwietnia 2018 r. uprzejmie wyjaśniam, iż Ministerstwo Sprawiedliwości na potrzeby wynikające z realizacji własnych kompetencji uregulowanych w Ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1904, 2405, z 2018 r. poz. 5, 106, 138, 201, 730.) – zwanej dalej „kodeksem postępowania karnego”, może wybrać tłumacza przysięgłego lub tłumacza posiadającego wyłącznie odpowiednią wiedzę w zakresie znajomości języka obcego. Wynagrodzenie tłumacza przysięgłego w takim przypadku reguluje art. 16 ust. 2 i 3 Ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1505) - zwanej dalej „ustawą o zawodzie tłumacza przysięgłego”.

Natomiast, w sytuacji wyboru tłumacza przysięgłego, z innych przyczyn, nie związanych z kompetencjami wynikającymi z przepisów kodeksu postępowania karnego i w innym trybie, kwestie dotyczące wynagrodzenia są uregulowane przepisami (art. 16 ust. 1) w Ustawie o zawodzie tłumacza przysięgłego, które jako zasadę wskazują, iż wynagrodzenie jest ustalane w umowie ze Zleceniodawcą lub Zamawiającym o wykonanie oznaczonego tłumaczenia. Wyjątek od tej zasady wskazuje treść zawarta w art. 15 w zw. z art. 16 ust. 2 Ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego, który jednak nie ma zastosowania w tym przypadku. Organ administracji publicznej, o którym mowa w przepisach nie występuje w charakterze władczym i „nie żąda” od tłumacza przysięgłego wykonania tłumaczeń, a jedynie wybiera Wykonawcę ze złożonych ofert w postępowaniu

o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego – art. 39 Ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579 i 2018), na „wykonanie usług tłumaczeń ustnych i pisemnych”. Ponadto, potrzeba na ww. usługi nie ma charakteru procesowego, co także dowodzi o tym, że nie jest przykładem wyjątku i dlatego nie należy traktować tego jako usługi publicznoprawnej. Działanie organu jest zgodne z obowiązującymi przepisami prawa, ponieważ nie wiąże się ono z przekroczeniem bądź niedopełnieniem obowiązków funkcjonariusza publicznego, a także działanie to nie wyrządza szkody interesowi publicznemu. W związku z powyższym, obawa związana z art. 231 Ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2204, z 2018 r. poz. 20, 305, 663) jest zupełnie bezpodstawna.

Ponadto odnosząc się zaś do samego postępowania w przedmiocie zamówienia publicznego, tj. przetargu nieograniczonego o znaku BA-F-II-3710-3/18, z samej już jego nazwy wynika, iż przedmiotem tego postępowania było wykonywanie usług tłumaczeń pisemnych specjalistycznych z użyciem słownictwa prawniczego, a nie poświadczanie tłumaczeń przez tłumaczy przysięgłych. W opisie przedmiotu zamówienia wskazano wyraźnie, że *„wykonawca ma świadczyć usługi tłumaczenia tekstu w sposób gwarantujący poprawność merytoryczną, stylistyczną i gramatyczną wykonywanych w ramach umowy tłumaczeń. Ponadto przy realizacji przedmiotu umowy jest zobowiązany do zachowania wszelkich obowiązujących zasad sztuki przekładu, dbając o uściślenie terminologii, w szczególności terminologii prawniczej, uwzględniając równocześnie specyfikę funkcjonowania Ministerstwa Sprawiedliwości oraz innych organów administracji publicznej, a także konieczność zapewnienia spójności wykonanego tłumaczenia”*. Pojęcie „usługi tłumaczenia pisemnego specjalistycznego z użyciem słownictwa prawniczego” zdefiniowano natomiast jako *„wykonanie tłumaczeń dokumentów urzędowych/prywatnych składających się co najmniej z 1 strony, zawierających słownictwo prawnicze”*. W żadnym dokumencie z postępowania przetargowego nie wskazano aby Zamawiający oczekiwał przygotowywania tłumaczeń poświadczonych przez tłumaczy przysięgłych. Przetłumaczone dokumenty mają mieć więc charakter wyłącznie roboczy, ułatwiający pracę członkom Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich (zwanej dalej: Komisją).

W zakresie natomiast relacji łączących tłumaczy wykonujących dla Komisji tłumaczenia, podnieść należy, iż nie wiąże ich z nią żaden stosunek publicznoprawny (brak ku temu jakichkolwiek ustawowych podstaw) a wyłącznie stosunek cywilnoprawny. Na podstawie art. 5 ust. 3 Ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania

skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa, obsługę merytoryczną, administracyjną i biurową Komisji zapewnia urząd obsługujący Ministerstwo Sprawiedliwości (zgodnie z Regulaminem Organizacyjnym Ministerstwa Sprawiedliwości jest to Departament). Ponadto przepis art. 4 ust. 6 tej Ustawy wskazuje wprost, że członkowie Komisji w zakresie sprawowania swojej funkcji w Komisji są niezależni i nie podlegają służbowo Ministrowi Sprawiedliwości. Co za tym idzie, mając na względzie wyrażoną w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego zasadę swobody umów, zgodnie z którą, strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego, Komisja, w ramach wyboru tłumacza, który będzie dla niej realizował usługi, może posługiwać się swobodnie określonymi przez siebie wymogami, byleby tylko nie naruszały one ww. ustawowych kryteriów. Zastosowanie natomiast trybu przewidzianego w przepisach ustawy Prawo zamówień publicznych, wynika wyłącznie z celów dla jakich ta ustawa powstała, tj. zapewnienia maksymalnej transparentności w dysponowaniu środkami publicznymi przez podmioty, którym te środki zostały powierzone.

Analizując więc kryteria wyboru tłumacza w przedmiotowym postępowaniu, w każdym z 5 języków (angielski, niemiecki, francuski, rosyjski i hebrajski) były one jednakowe. Wymogiem było aby przynajmniej 1 osoba w zakresie każdego z języków posiadała:

- odnośnie wykształcenia:

- a) wykształcenie wyższe filologiczne/ lingwistyczne w zakresie języka, którego dotyczy zamówienie lub
- b) uprawnienia do wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego (wpis na listę tłumaczy przysięgłych prowadzoną przez Ministra Sprawiedliwości) w obszarze języka, którego dotyczy zamówienie lub
- c) ukończone studia podyplomowe w zakresie tłumaczeń, w obszarze języka, którego dotyczy zamówienie;

- odnośnie doświadczenia :

aby w okresie ostatnich 3 lat świadczyła co najmniej 5 usług tłumaczenia pisemnego specjalistycznego z użyciem słownictwa prawniczego na rzecz placówek dyplomatycznych,

jednostek sektora finansów publicznych, kancelarii prawnych lub przedsiębiorców w obszarze języka, którego dotyczy zamówienie.

Określone w przedmiotowym zamówieniu wymogi w żadnym przypadku nie wykluczały tłumaczy przysięgłych, a wręcz ułatwiały im udział w tym postępowaniu, gdyż powyższe kryteria nie wydają się wygórowane, biorąc pod uwagę poziom trudności egzaminu na tłumacza przysięgłego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego. Jak wynika z analizy 9 ofert dopuszczonych do przetargu zgłoszeń, blisko 1/3 z oferentów, którzy zgłosili się w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, posiadało uprawnienia tłumaczy przysięgłych, a w zakresie języka hebrajskiego oferta taka okazała się wręcz najkorzystniejsza – nie tylko pod względem kompetencji merytorycznych tego tłumacza ale także przedstawionych warunków finansowych świadczenia takich usług. Wbrew poglądom adwokata Pawła Gugały dyscyplina finansów publicznych nie została naruszona. Co więcej, dyscyplina ta oraz zasada gospodarności wymaga aby środki publiczne wydatkowane były oszczędnie i wydajnie, a nakłady były proporcjonalne do uzyskanych efektów. Dlatego też kryterium oceny ofert aż w 40% stanowiła łączna cena brutto. Z przekazywanych przez oferentów dokumentów wynikało także, że niektórzy z nich prowadzący biura tłumaczeń, współpracowali stale lub okazjonalnie z tłumaczami przysięgłymi, i to właśnie oni w praktyce mieliby realizować zlecane przez Komisję tłumaczenia.

Konkludując, żadne przepisy – zarówno przepisy przytoczonych Ustaw, Prawa zamówień publicznych czy też dyscypliny finansów publicznych nie zostały w procesie przetargu naruszone.

2

powinno,

**Zastępujący Dyrektora Generalnego
Ministerstwa Sprawiedliwości**

Marek Łukaszewicz
Dyrektor Biura Ministra